

POSTANOWIENIE

Dnia 3 września 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

po rozpoznaniu w dniu 3 września 2019 r. na posiedzeniu bez udziału stron
w przedmiocie zażalenia wniesionego przez **Z. G.**
na zarządzenie Prezesa Sądu Rejonowego w W. z dnia 6 czerwca 2019 r., sygn.
akt III Kp (...),
o odmowie przyjęcia kasacji złożonej przez pokrzywdzonego,
na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 6 czerwca 2019 r. Prezes Sądu Rejonowego w W. odmówił przyjęcia kasacji złożonej przez pokrzywdzonego wobec tego, że wniesienie kasacji od postanowienia Sądu utrzymującego w mocy postanowienie o umorzeniu dochodzenia jest niedopuszczalne z mocy ustawy, co wynika z art. 519 k.p.k.

Na to zarządzenie zażalenie złożył pokrzywdzony Z. G., nie wskazując jego kierunku i zakresu zaskarżenia. Skarżący zarzucił zarządzeniu obrazę art. 286 k.k., art. 191 § 1a k.k. w zw. z art. 288 § 1 k.k. i art. 126² § 1 k.p.c., jednak z treści uzasadnienia zażalenia trudno wyczytać, na czym miałyby ona polegać. Skarżący nie sformułował przy tym żadnego wniosku końcowego w tym piśmie, nie podając tym samym, czego się domaga od Sądu rozstrzygającego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie skarżącego nie zasługiwało na uwzględnienie.

W dniu 9 stycznia 2018 r. Sąd Rejonowy w W. wydał postanowienie w sprawie o sygn. III Kp (...), na mocy którego utrzymał w mocy postanowienie o umorzeniu dochodzenia w sprawie PR 2 Ds. (...), wydane przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w W. z dnia 28 sierpnia 2017 r. Od tego postanowienia w dniu 6 lutego 2018 r. Z. G. złożył zażalenie. Zarządzeniem z dnia 7 lutego 2018 r. upoważniony Sędzia Sądu Rejonowego w W., na podstawie art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 437 § 1 k.p.k., odmówił przyjęci zażalenia na postanowienie z dnia „5 stycznia 2018 r.” (zamiast 9 stycznia 2018 r.). W dniu 1 marca 2018 r. do Sądu Rejonowego w W. wpłynęło pismo Z. G. zatytułowane: „Zażalenie na zarządzenie z wykazaniem zapowiedzi wniesienia skargi kasacyjnej do Sądu Najwyższego z uwagi na naruszenie II–instancyjnego trybu postępowania procesowego i brakiem dostępu do akt sprawy w Prokuraturze Rejonowej w W. ”. Zarządzeniem z dnia 19 marca 2018 r. Sędzia Sądu Rejonowego w W. uznał, że wyżej wymienione pismo jest zażaleniem na zarządzenie z dnia 7 lutego 2018 r. oraz wnioskiem o sprostowanie protokołu posiedzenia. Jednocześnie wezwano Z. G. do uzupełnienia braków formalnych wniosku o sprostowanie poprzez jego sprecyzowanie. Postanowieniem z dnia 19 marca 2018 r. Sąd Rejonowy przekazał akta postępowania o sygn. III Kp (...) wraz z zażaleniem Sądowi Okręgowemu w W.. Niniejsze akta zostały zwrócone Sądowi Rejonowemu celem wyjaśnienia rozbieżności pomiędzy datą posiedzenia a datą postanowienia. Postanowieniem z dnia 5 kwietnia 2018 r. Sąd Rejonowy w W. sprostował oczywistą omyłkę pisarską.

W dniu 7 maja 2018 r. (prezentata) wpłynęło zaadresowane do Sądu Najwyższego i Sądu Rejonowego zażalenie, opatrzone datą 30 kwietnia 2018 r., na wyżej wymienione postanowienie zawierające wniosek „o uwzględnienie rozpoznania sprawy w trybie art. 430 § 2 k.p.k. z potwierdzeniem tego trybu przez Sąd Najwyższy”. W aktach sprawy znajdują się trzy identyczne pisma Z. G. z datą 30 kwietnia 2018 r. opatrzone sygnaturą „III Kp (...)” z tym, że daty wpływu są inne tj. 7 maja 2018 r. (Sąd Rejonowy w W.), 4 maja 2018 r. (Sąd Najwyższy), 2 maja 2018 r. (Sąd Okręgowy w W.).

Zgodnie z zarządzeniem z dnia 23 maja 2019 r. wydanym przez Sędziego Sądu Rejonowego w W., poinformowano Z. G. o treści art. 426 § 1 k.p.k. oraz art. 429 § 1 k.p.k.

Stosownie do zarządzenia wydanego również w dniu 23 maja 2019 r. skarżącemu udzielono informacji o treści art. 519 k.p.k., o tym, jakie orzeczenia mogą być zaskarżone w trybie kasacji, jak również o niedopuszczalności kasacji od postanowienia sądu utrzymującego w mocy postanowienie o umorzeniu dochodzenia. W pkt 2 zarządzono przedstawić akta sprawy Prezesowi Sądu Rejonowego w W. celem rozważenia wydania zarządzenia o odmowie przyjęcia kasacji. Z akt sprawy wynika, że pisma skarżącego, w szczególności pismo zatytułowane „zażalenie na zarządzenie z wykazaniem zapowiedzi wniesienia skargi kasacyjnej do Sądu Najwyższego z uwagi na naruszenie II–instancyjnego trybu postępowania procesowego”, zostało potraktowane jako wyrażające wolę zainicjowania postępowania kasacyjnego przed Sądem Najwyższym w stosunku do prawomocnego postanowienia z dnia 9 stycznia 2018 r.

W dniu 6 czerwca 2019 r. zostało wydane zarządzenie o odmowie przyjęcia kasacji, które zostało doręczone Z. G. w dniu 2 lipca 2019 r. Dnia 8 lipca 2019 r. (data stempla pocztowego) zostało wniesione zażalenie na to zarządzenie.

Na wstępie zaznaczyć należy, że wniesione zażalenie w sposób oczywisty nie spełnia wymogów formalnych stawianych pismom procesowym, gdyż nie podaje podstawy prawnej dokonywanej czynności, nie wskazuje zakresu i kierunku zaskarżenia, ani nie formułuje wniosku w zakresie tego, czego autor tego pisma się domaga.

Niezależnie od tego zażalenie to, w zakresie w jakim zmierza do podważenia zarządzenia z dnia 6 czerwca 2019 r., jest niezasadne. Jak wynika z art. 519 k.p.k., nie jest dopuszczalne wniesienie przez stronę procesową kasacji od postanowienia sądu o utrzymaniu w mocy postanowienia prokuratora o umorzeniu postępowania przygotowawczego albo o odmowie wszczęcia tego postępowania. Przepis art. 519 k.p.k. przewiduje jedynie dopuszczalność zaskarżenia kasacją określonej kategorii postanowień, mianowicie prawomocnego postanowienia sądu odwoławczego o umorzeniu postępowania i zastosowaniu środka zabezpieczającego określonego w art. 93a kodeksu karnego. Postanowienie sądu utrzymujące w mocy postanowienie prokuratora o umorzeniu dochodzenia nie należy do tej kategorii.

Jak wynika z art. 521 § 1 k.p.k., jedynie Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny, a także Rzecznik Praw Obywatelskich, może wnieść kasację od każdego prawomocnego orzeczenia sądu kończącego postępowanie.

Mając to wszystko na uwadze Sąd Najwyższy postanowił jak na wstępie.